

Пречека, Пловдивъ, 1878 год. и *Два мѣсеца въ Габрово*, прѣводъ отъ русски, Пловдивъ, 1878 година.

„Отъ много време ся е чувствувала нуждата за единъ вѣстникъ, който да обсъжда хладнокрѣвно въпроситѣ на денѣтъ като освѣтлява общото мнѣние върху истинското положение на текушитѣ работи изъ отечеството ни.

„Тая наша мисль за щастие ся сподѣля отъ едно почти-телно число отъ Българскитѣ областни прѣдставители, които ни насърдчиха и съдѣйствуваха за издаването на *Южна България*.

„Ний ще ся косваме до всички въпроси по вътрѣшното ни управление, ще си казваме откровенно мнѣние върху тѣхъ ще ся стараемъ да направимъ общитѣ ни работи достъпни за всякого и ще ся стремимъ да бждемъ всякога отзивъ на гласѣтъ, желанията и стремленията на населението.

„Интереситѣ на всички Българи сж за насъ еднакви подъ каквото правление и да сж тѣ. Българинѣтъ за насъ е всжду Българинѣ. Като имаме предъ очи интереситѣ на оцото отечество, твърдо сме рѣшени да ги защищаваме съ самоотвержение като ся грижимъ за спазването на солидарността ни като единъ нераздѣленъ народъ“ (гледай брой I, година).

1884 година.

156. Братство. Тоя вѣстникъ е почнѣлъ да излиза въ София прѣзъ мѣсець Януарий, единъ пѣтъ въ седмицата, излѣзалъ е до 9 брой отъ втората годишнина, подъ редакцията на *Г. А. Кърджиевъ*. Туй е като продължение на „Братство“ отъ 1881 година.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Кърджиевъ* се намиратъ при „Напредъ!“ (гледай 1885 година).

„Следъ токо-речи година и половина по неволя мълчане и спотайване, ето ни пакъ предъ очитѣ на нашитѣ драги читатели.

„Намъ ни е драго, че, следъ толковато борби и трудове на нашата интелигенция и на нашитѣ патриоти, най-сетнѣ